

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. s. sau 15 bani rom.

Cine e bolnav?

Oficiul „Pester Lloyd“ după câte toate se încearcă și în medicina politică. În calitatea sa de medic politic acum în zilele lui urmă a afirmat, că parlamentarismul unguresc este bolnav.

Afirmarea aceasta este de mare importanță. Este organul cel mai oficial al guvernului unguresc, care o face, și încă organul, care vorbește nu numai cetățenilor ungurești, ci totodată străinătății. Ear' când îi este permis să facă străinătății descoperiri de felul acesta, boala trebuie că a pătruns adânc. Nici guvernul unguresc nu mai vrea să o țină ascunsă.

Noi suntem de astădată în rara poziție de a nu contrădicea oficiului. Dacă e vorba de boală sau de stare bolnăvicioasă în parlamentul unguresc, o constatăm și noi. Numai cât nouă ni-se pare, că ceea-ce oficiul a afirmat nu a afirmat în deplină cunoștință de cauză.

După noi, oficiul budapestan trebuia să se întindă mai departe. Nu trebuia să se oprească la parlamentarism. Altmintrelea suntem ispițiți a dice ca dînsul, sau nu e destul de conștient, sau nu dominează în dimensiune suficientă arta sau știința medicinei politice.

Afirmarea lui, care este egală cu o constatare de boală, sau egală cu o părere sau cu un *visum repertum*, noi o aflăm, deși adevărată, însă defectuoasă. De unde deducem, că cu ocaziunea facerii diagnizei sau n'a vrut, sau n'a știut oficiul să se întindă mai departe. Și așa a urmat, că diagniza lui s'a mărginit la o boală locală, la boala parlamentarismului unguresc.

Noi însă avem convingerea, că îndată-ce oficiul cu diagniza sa se întindea peste boala locală a parlamentarismului unguresc, afla, că aceasta din urmă este efectul altei boale mai generale. Afla, că sistemul întreg al statului unguresc, așa cum este astăzi, este bolnav, de unde este a se deduce mai departe, că e cu neputință, ca parlamentarismul, care e o parte din întreg, să nu fie bolnav. Pentru-că întreg sistemul este infiltrat de otrava șovinismului maghiar.

Venim dar' numai într'ajutorul oficiului budapestan cu afirmațiunea noastră, și după-ce spriginim ceea-ce a afirmat el, adaugem numai ceea-ce el a omis, fie din rea, fie din bună credință.

Parlamentarismul unguresc n'ar pute fi bolnav, când nu ar fi bolnave condițiunile, care i-au dat existența.

Zemislirea sistemului, în care vețuiesce astăzi statul unguresc, n'a fost sănătoasă.

Chiar și precedentele zămisirii au fost bolnăvicioase.

Eată cum.

Desvoltarea istorică a dreptului public unguresc încă în 1865 a fost sacrificată caprițurilor unei naționalități deprinse a face pe malcontentul îndată-ce nu-i era ceva pe voe. Cestiunea uniunii Transilvaniei cu Ungaria a fost pusă în toamna anului 1865 în mod incompatibil cu starea faptică și legală de atunci la ordinea zilei. Și pe baza unui conclud, protestat de oamenii cei mai chieși de a fi reprezentanți ai Transilvaniei, s'a creat o stare de lucruri, care departe se deslege o problemă încurcată, a încurcat-o și mai tare.

Prin acetele, prin care s'a fost convocat dieta Transilvaniei, uniunea, pr ductul terorismului și al unilateralității dela 1848, a fost declarată de nulă. Uniunea aceasta însă, prin o dietă desaprobată de Români, desaprobată de Maghiari, se ridică ear' la valoare, fără de consimțământul majorității locuitorilor Transilvaniei. Români, aproape locuitorii exclusivi ai Transilvaniei, protestează contra sfârșirii unui lucru, la care un compaciscenț n'a luat parte după drept, dar' nu li-se ascultă protestul. Vrând-nevrând se găsească mai târziu îngrămiați cu țeara lor cu tot în Ungaria, și încă cum? Cu lege specială electorală și cu lege specială de presă.

Se face apoi mai târziu o lege, în care se dice, că toate naționalitățile din Ungaria, se înțelege și cea maghiară, sunt laolaltă națiunea politică.

Aceasta în teorie, asupra căreia în merit acum nu ne pronunțăm.

Aplicarea teoriei în practică însă ne arată, că națiunea ungurească e națiune maghiară, că numai una este națiunea cea maghiară, ear' celelalte sunt naționalități, care pot intra în națiune, dacă își vor părăsi naționalitatea.

Până atunci rămân naționalități „străine“, fiindcă se folosesc de limbi „străine“.

Firese lucru, că prelungească astfel de concepte „națiunea“ a căutat să aleagă în parlament reprezentanți numai din sinul ei, reprezentanți, care nu sunt din naționalități „străine“.

Prin aceasta națiunea politică, codificată în lege, a devenit o iluziune sau un neadevăr. Ear' „națiunea“, care s'a separat de naționalități, a devenit un dușman privilegiat al cetățenilor scoși afară cu sofisme din complexul politic.

Sănătoasă e oare starea aceasta de lucruri, unde se dispune de cetățeni fără de voea lor și preste voea lor și unde sînt cetățeni „patrioți“ și cetățeni „străini“?

Șovinismul însă nu permite, ca așa ceva să se vadă, ca așa ceva barami să se simtă de „patrioți“ din „națiune“. Lui îi e rușine de lume, dar' ar porni o goană formală contra „străinilor“.

De rușine dar' se mulțumesc a da afară din parlament și din viața publică pe „străini“, plus a-i înfăra de agitatori, creșd că așa se va închiega mai în grabă „națiunea“ așa precum și-o închipuiesc ei.

Natura însă e imparțială și în multe casuri chiar răsunătoare, mai ales când omul îi face silă, ca să o falsifice.

Închinătorii șovinismului, după-ce au creat „națiune“ preste legea firească și pozitivă; după-ce au separat cetățenii statului în două tabere mari; după-ce ei cred, că din tabera lor sînt chieși să tutoreze pe „străinii“ ce încă nu s'au făcut demni a intra în „națiune“, au creat o stare bolnăvicioasă în toate direcțiunile.

Au făcut din cetățenii statului „străini“, ca să-i poată priva de drepturi, precând nu-i absolvă de datorii.

În credință, că lor toate le sînt permise, toate cu puțință, șovinistii nu falsifică numai națiunea politică, ci abuzează și despectează toate instituțiunile din stat, îndată-ce cred, că nu stau la dispozițiunile lor.

N'am avut de atâtea-ori ocaziune să vedem, ce fac cu instrucțiunea chiar și acolo, unde nu se votează din visteria statului nici un gologan? N'am avut ocaziune să vedem, ce fac cu puterea armată și cu colorile Preainaltului beliduce și chiar și cu imnul lui împărătesc și regesc?

Nu, nu, parlamentarismul nu este unicul, care suferă de nesănătate în statul unguresc. Totul și toate suferă. Și vor suferi până atunci, până când națiunea politică va fi un *pictus masculus* pe hârtie și până când cetățenii acelui stat vor fi divizați în două tabere: în „patrioți“ și „străini“.

„Pester Lloyd“ prea s'a mărginit dar', când a pus degetul numai pe rana parlamentarismului unguresc. Cura, care el o recomandă, este numai paliativă.

Nu mai încape îndoială, că în statul unguresc boala e generală, dacă e vorba de boală.

Ear după aceste așa, și cura trebuie să corespundă boalei, ca să vindece organismul politic întreg, dar' nu numai părțile de aqi pe mîne.

Ori-și-care unilateralitate trebuie dată la o parte. În țările unguresci, dacă este a se restabili sănătatea politică, trebuie să ne întoarcem înapoi până unde s'a întrerupt desvoltarea firească a tuturor raporturilor interne politice.

Căci patria trebuie pusă în starea, în care toți factorii căi au să contribuie la fericirea ei să fie factori veritabili, dar' nu falsificați de șovinism.

„Statele-Unite din Austria“. „Kreuzzeitung“ (nrul 381 dela 18 August n.) publică în fruntea toii un articol sub titlul „Transformarea forme de stat a monarchiei habsburgice“, din care articol rezultă, că Dr. Gregr s'ar fi pronunțat în următorul mod asupra viitorului monarchiei noastre: „În locul statului dualist actual va avé se urmeze o confederațiune de state bună-oară sub numirea „Statele-Unite din Austria“. Fiecare din aceste state va primi cu privire la administrația sa, la finanțele sale, la justiția sa și la afacerile sale culturale o autonomie deplină. Armata ar avé se rămână o afaceră comună, numai cât limba armatei va avé se corespundă cu limba țerii, și corpul oficerilor are să se recruteze din populațiunea autohtonă“.

În unul din numerii viitori ai foii noastre vom reproduce întreg articolul din „Kreuzzeitung“.

„Guvernorul Ungariei“ despre reforma administrativă. „Egyetértés“ publică o scrisoare a lui Kossuth către deputatul Helfy în afacerea desbaterii recente despre reforma administrativă. Partidul independenței, dice Kossuth, poate privi cu mândrie și satisfacțiune la activitatea sa parlamentară în cestiunea reformei comitatense. Pentru nivelul înalt, pe care s'a purtat desbateră, el n'are decât admirațiune, și exprimă mulțumirile sale fără rezervă partidului pentru atitudinea sa bărbătească și pentru energia de a face legea imposibilă dovedită în toate fazele afacerii. Dăr', observă Kossuth la sfârșit, succesul de până aci al partidului ar fi tot numai pe terenul negativ al lui „nu“.

Și aceasta ar fi ceva, însă partidular trebul acum să nisească la pozitivul „da“.

Ovreu să fii în Ungaria! La toate ocaziunile, când Românii intenționau a se pronunța în adunări publice contra vre-unui proiect de lege, care tîndea la desnaționalizarea lor, „opiniunea publică“ din Ungaria, reprezentată prin presa jidano-maghiară, striga după puterea statului, care să oprească pe Români dela asemenea „demonstrațiuni nepatriotice“ contra „legilor“ (!). Astăzi ovreimea din Ungaria nu se poate împăca cu legea votată, sancționată și pusă în vigoare despre răpaușul de Duminea. Ea convoacă o conferență generală la Budapesta pentru a lua poziție față de această lege. Mai multe comunități israelite, precum d. e. cea din Ungvar și din Páks au ales chiar delegații lor pentru această conferență. „Opiniunea publică“ ungurească nu numai că nu se opune acestei demonstrații în contra unei legi, ci o favorizează chiar.

Șovinismul în biserică. În conventul districtului luteran al districtului evanghelic de dincoace de Danăre, inspectorul general, baron Desider Prónay, a fost, după-cum spune „Bud. Hirap“, obiectul unor atacuri foarte vehemente. Seniorul Holuby a propus în numele senioratului Trencin, ca districtul să desaproabe declarațiunea făcută nu de mult de baronul Prónay în casa deputaților, că: „Ungaria are un rege legitim, dar' nu are dinastie legitimă“. „Președintele Szentiványi a voit, ca preste această propunere să se treacă la ordinea zilei sub cuvânt, că districtul nu este competent să judece în această cestiune. Dula a protestat, provocându-se la cazul lui Mudron, care a fost blamat pentru călătoria întreprinsă la Chiev în calitate de persoană privată. După o desbateră mai lungă s'a votat, că este sau nu este a se lua propunerea dela ordinea zilei. Cu da au votat senioratele comitatului Pojon, orașul Pojon, Wieselburg și Liptau; cu ba senioratele Trencin, Turóc, Árva și Neutra. Fiind astfel paritate de voturi, președintele a dărmat, ca propunerea să se iee dela ordinea zilei. După această desbateră agitată episcopul Baltik a anunțat concludul conventului general în afacerea „Panславismului ca delict canonic“. Seniorul Ritter a propus, ca numai panslavismul dovedit prin sentența judecătorească să se considere de delict canonic, ear' seniorul Holuby a propus, că și pangermanismul să fie considerat de delict canonic. Amândouă propunerile au fost primite.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Fermecătoarea.

Novelă

de

T. Simion.

III.

(Urmare.)

Cântărețul își schimba cântecul, după-cum se schimba și inima lui, căci aci cânta câte o doină de jale, aci o întorcea într'un brău vesel. Da, el cânta după-cum îi era inima, căci așa e făcut Românul din fire, el și la întristare și la veselie tot cu cântecul se mângăie, și nici-odată nu cântă un vers vesel când inima lui va fi tristă, sau vice-versa.

După-ce cântărețul se apropiă mai tare de sat, lăsă fluieratul și începă a scoate din pieptul seu o melodie puternică și doioasă, ale căreia cuvinte arătau toată starea inimii sale.

Căci dicea:

Mândro, de dragostea noastră
Răsărită un pom în coastă;
Pomul crește și 'nfloresce,
Dragostea ni-se 'ntărește.

și

Mândro, de iubirea ta
Nici seara nu pot cîna,
Și de-aș sci că n'oi cîna,
De tine nu m'oi lăsa.

apoi:

Cine-o lăsat dragostea
N'a avut ce mai lucra,
Căci dragostea-i boală mare,
De ea nu este scăpare
Făr' cu-a mîndrei alinare.

Florica înțelese aceste din urmă cuvinte și se umplă de bucurie.

— Sărmanul, — își dîse ea în sine, — cât de mult pătimește și el din cauza iubirii sale, — apoi ridicându-și ochii către cer relă: Doamne! Tu, care ai sădit în noi simțul iubirii, întărește-o, ca să fie totdeauna sinceră.

După aceste ea își luă furca iarăși în mână și începă să cânte o horă frumoasă.

Preste câteva minute Vintilă, — căci el era, — apără în poartă și Florica alergă surîdend, ca să-l întîmpine.

După-ce își strînsă mîna, începură a vorbi despre mai multe, până-ce eși și mama Floricei afară și se amestecă și ea în vorbă.

După un timp leica Paraschiva se retrăsese earăși în casă, unde îl pofti și pe Vintilă, care se mulțumi frumos sub pretext, că e prea zăduf mare și îi place mai bine afară. Rămăși earăși singuri ei se așezară pe o bancă din grădină, pe care Vintilă o făcuse cu câteva zile mai înainte sub ramurile stufoase ale unui frasin, ale cărui frunze atingeau pămîntul.

Din vorbă în vorbă Vintilă îi spuse, că părinții lor sci de întîmplarea dela horă,

și în fine îi istorisi tot ce au povestit ei împreună.

Florica se spări tare, când auzi, că părinții lor sci tot, dar' auzind, că le pare bine și nu sînt supărați, se mai potoli și dîse:

— Ce buni sînt părinții noștri. Ah! Vintilă, dacă ai sci, cât de fericită m'a făcut noutatea ce 'mi-ai adus. Da! sînt fericită căci de aci încolo nu vom avé se ne mai temem, că ei s'ar opune vre-odată la iubirea noastră.

Așa vorbea dînsa, dar' Vintilă era prea tericic, ca să mai poată vorbi. El asculta dulcile ei cuvinte ținendu-o în brațele sale. Da, fericirea lui era așa de mare, încât nu avea nici cuvinte, prin care să 'și-o fi putut arăta!

Luna răsărise de mult pe bolta albastră a cerului și privindu-i, pare-că le dicea: „Feriți-vă tineri, iubivi-vă în pace, căci acum este timpul pentru voi, ca să vă iubiți, ear' de mine nu vă temeți, căci eu am păstrat multe asemenea secrete“.

IV.

În fruntea satului era situată casa părgarului Haralambie. Părgarul Haralambie era om bogat, încât mai că nu eia în sat ca el, și avea o fată cu numele Dochitza. Dochitza era frumoasă, dacă e ca să vorbim adevărul, dar' pare-că totuși avea un fel de nu știu ce, care o făcea să apară mai urîtă de cum era, lucru care mai cu seamă la toate fetele de bogăteni se află.

Dochitza se sfîrșia toată după Vintilă. În totdeauna când îl vedea, săria înaintea lui,

și 'mi-ți-l întreba, unde merge, de unde vine, soți, ca omul, care vrea să-și facă vorbă din nimica. Mai cu seamă când era la horă ea îl urmăria pretutindenea cu privirea, așa că sărmanul nu mai scia cum să scape de ea, și făcea ce făcea numai să-și peardă urma.

Lui Vintilă nu-i era urît deloc de Dochitza, dar' scim, că inima lui era dată Florice, și așa nu putea să se gîndească și la Dochitza.

Într-o Duminecă ea îi dîse:

— Ce naiba, Vintilă, pare-că te-ai chiar însurat, așa te feresci de fete, șești a treia casă de noi și încă nu ni-ai trecut pragul ușii.

— Te înșeli, Dochitza, eu nu m'ereș de nimenea, și dacă n'am mai venit pe la voi, apoi scii bine, că vara noi avem prea mult de lucru, așa că nu ne mai rămîne timp de a umbla așa de flori de măr în povesti pe la oameni.

Multe asemenea vorbe se schimbă între ei, dar' dela o vreme Vintilă se urise a o mai auzi lingusindu-se prelunge el și de aceea începă a o ocoli când o vedea.

Era de compătimit nenorocita copilă, căci ea suferia mult, când vedea, că cu nici un chip nu-l poate face să iubească, și mai cu seamă când vedea, ce fericită era Florica cu el. Ea îl iubia la nebunie, 'și-ar fi dat chiar și viața, dacă lui 'i-ar fi fost de trebuință, ar fi părăsit și casa părintească în orice moment, pentru a-l urma ori-și-unde, căci ea îl credea mai frumos ca un luceafăr,

mai mîndru și mai drept ca un stejar de cei tineri din pădurea satului.

Da, ea îl iubia cu atât mai mult, cu cât el era mai nepăsător față cu dînsa.

La început credea, că lui Vintilă încă nu a început să-i șoptească inima nici o șoaptă de iubire pentru cineva, și spera, că cu timpul inima lui încă va începe a bate pentru cineva. Și ah! când se gîndia, că aceea cineva ar pute să fie chiar dînsa, atunci simțea o fericire nespuse de mare în sufletul ei.

Dar' cât de amară a trebuit să-i fie suferința, când vădă, că el iubește deja, dar' aceea fericită nu este ea, ci o altă — Florica.

În starea ei tristă nu mai voia să ese nici ziua prin sat, căci nu mai putea suferi nimic, deoarece ce 'i-se părea, că toți cei-ce se întîlnesc cu ea rid de supărarea sa.

Toate le urise din oară, în care îl vădă pe el îmbrățișand pe Florica, chiar și grădinduța sa cu flori, în care odinioară petrecea atâtea cîsurile fericite, acum vădendu-o, părea că-i aducea minte, de câte-ori ședend în mijlocul florilor se gîndia cu dor la el, și cât de bine se simțea, când putea să spereze la inima lui, și această aducere aminte o făcea să verse lacrimi ferbinți, căci ah! ce deosebire între acum și atunci!!

Am spus mai sus, că Dochitza nu era de tot urîtă, ba ai fi putut-o numi chiar frumoasă; și dacă nu-i plăcea lui Vintilă de ea, să nu credeți, că nu era altui, care să 'și spargă capul după ea! Erau destui! Dar' se folos, ea trebuia să cânte, de câte-ori se alipia la reva de ea, următorul cântec:

O propunere. Îndrăzneța realizare a ideii, eșită poate din capul unui *Hentaller Lajos* și spriginită de întreaga presă jidano-maghiară, de a arăta aici în Ungaria o expoziție de „suveniruri” din revoluțiunea dela 1848/49 ar merita un răspuns din partea aceloră, care au stat cu credință neclintită prelungă Tron și Monarch în contra revoluționarilor. Și ei au „suveniruri” destul de prețioase, și dacă „patrioții” țin, că-și pot permite a aduna și expune „suvenirurile” lor, ceilalți, credincioși, ar trebui să adune și să expună pe ale lor. Astfel vor simți poate „patrioții” de câtă lipsă de considerațiune au trebuit să fie ei conduși, când au realizat o idee, care scormonesce în rane vechi ale majorității populației din Ungaria.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 9 August st. v

Patriotismul Cehilor.

Diarul „Politik” accentuează fidelitatea și devotamentul poporului ceh către Casa domnitoare. Viitorul poporului ceh este asigurat numai prin comunitatea austriacă.

Convențiuni comerciale.

„Nord. Allg. Ztg.” serie cu privire la negocierile tractatului comercial cu Elveția: Deși în privința părților esențiale ale ambelor tarife s'a putut ajunge la o înțelegere, totuși la un șir lung de articoli principali există încă diferențe, pentru a căror discuție și compănare va fi de lipsă mult timp. Există însă speranța fondată, că după încheierea negocierilor cu Italia se vor pute delătura diferențele aceste.

Cestiunea cerealelor în Germania.

Prezum relatează din Berlin foaia de dimineața „Hamburgische Correspondent” precauțiunea pusă în evidență de guvern, de a folosi grâu pentru pâinea armatei, este un pas însemnat pe drumul, pe care guvernul a apucat spre mai marea emancipare a Germaniei de străinătate în privința economică. Deși în anul acesta oprirea exportului de secară rusească poate va fi motivată cu recolta rea rusească, totuși nu este exclus, ca odată cauze politice singure să fie normative pentru un astfel de pas. Astorfel de eventualități se li-se rupă vârful în cadrul posibilității cu mijloacele disponibile. Cestiunile referitoare la această împrejurare s'nt supuse în diferitele resorturi unui studiu amănunțit cu deosebire la situațiunea momentană.

Prietenii Rusiei

Se telegrafează din Paris cu data de 18 August n., că la adunarea din cercul de iarnă a grupurilor socialiste și boulangiste ce a avut loc în ziua precedentă au participat 5000 persoane. După vorbirile deputaților Laur și Millevoye s'a ridicat cu aclamațiune la conclud o ordine de zi,

Foaie verde mărarine,
Frumosul fuge de mine,
Și uritul calea-mi ține,
Cin' mi-e drag, grija nu-mi are,
De urit nu am scăpare.

Chiar și ficiorul dascălului din sat se prăpădia după ea, și Ioniță al dascălului era ficior învătă, — căci afară de tată-sau și cantorii bisericii numai el scia spune apostolul în biserică pe timpul acela, și se fi vădut cum cânta de frumos în strună, de gândiai că a fost tot la școală la oraș, — dar' ce folos, că ei tot nu-i era pe plac.

Tristetea ei puse pe gânduri și pe părinții ei, căci erau dedați a o vedea tot veselă, și nu ca acum urșuză și gânditoare. De geaba însă o făceau ei să fie veselă, de jaba o întrebau ce are, căci ea tăcea și da din umeri, ear' când eșia afară, ochii i-se umpleau de lacrimi.

— Fă nevastă, dar' ce naiba o fi având Dochța noastră, că de un timp încoace n'o mai poți face să ridă de i-ai cânta cu o sută de cimpoi la cap, — dișe într'o zi pârșarul către soția sa.

Mai sciu și eu ce o fi mai având, răspunse nevasta cam îngrijată, — căci de geaba m'am încercat să aflu ce poate să-i fie. Ea tace și dă din umeri la ori-ce o întrebă, ba de multe-ori am vădut-o și cu ochii plini de lacrimi.

— Tare mă tem, că Dochței i-o fi intrat eac'ășa tronc la inimă vr'un flăcău de-al naibii de prin sat, — reluă ear' Haralambie.

— Asta n'o cred, căci doar' tu scii bine, că ficiorul dascălului a cerut-o de soție și ei nu

prin care Rusiei se exprimă mulțumită pentru primirea ce s'a făcut florei franceze la Kronstadt. Mai de parte se exprimă regretre pentru trimiteria flotei la Portsmouth, ear' Alsafo-Lotharingienilor li-se exprimă „speranța neschimbată”. După meeting deputatul Laur se su în o trăsura; dar' în momentul când era să se pună trăsura în mișcare un anarhist a pușcat asupra-i cu revolverul. Vizitiul a fost ușor vulnerat. Asasinul a fost prins numai decăt.

Visitele escadrei franceze.

Se telegrafează din Viena, că Mercuri flota franceză avea să sosească în schela dela Spitead și să fie salutată de flota britanică. Admiralul Gervais și oficerii sei încă entusiasmați de primirea rusească vor strînge mâinile acuma oficerilor englezi. Cu privire la primirea întemplată a Francezilor în Portsmouth diarul „Nord” din Bruxela dedică un prima articol, în care se încearcă pe de o parte de a accentua diferența între primirea din Kronstadt și Portsmouth, ear' pe de altă parte a reproba ori-ce prepus, că Rusia ar fi jalsă de simpatiiile ce așteaptă pe Francezi în Anglita. Rusia, dișe foaia oficioasă, nu aspiră a încheie drumul Francei la o amicitie separatistică, ci din contră este convinsă, că ori-ce apropiere a Francei către o altă putere europeană este favoritoare scopului principal, adică păcii generale. Nu e de lipsă a dubită în sinceritatea manifestațiunilor engleze, dar' primirea din Kronstadt este unul din acele evenimente, care nu pot fi șterse nici odată. Mai departe „Nord” moderează pe acei optimisti francezi, care s'nt aplicați a împreuna beneficiile raporturilor bune față cu Anglia cu acelea ale amicitiei rusești, după-ce politica internațională a Angliei schițată prin lordul Salisbury la banchetul lord-maiorilor găsește o astfel de combinațiune cel puțin de foarte îndepărtată. Cu toate aceste însă „Nord” așteaptă dela visita escadrei franceze în Portsmouth o ameliorare în raporturile ambelor națiuni, care ameliorațiune va fi în favorul deslegării cestiunii egiptene.

Un organ kossuth-ist și domnul Vincentiu Babeș.

Cetim în „Budapesti Hirlep” dela 19 August a. c.:

Foile din România în timpul din urmă au atacat aspru pe Babeș, presidentul partidului național valach din Ungaria. Dișe despre el, că face politică rusofilă, foile valache din patrie, ce deosebire „Tribuna” din Sibiu, duc mai departe această acuză și împreună cu acele află, că de aceea face politică rusească, pentru-că este aderentul partidului kossuth-ist. Mocsonyi-escii, al căror — după dișii — instrument este, s'nt membrii casinei magnaților maghiari, ei fac politica aristocrațiilor maghiari. După-ce însă ei și Babeș au ales prin Valachii din Caransebeș deputat pe Ludovic Mocșary, au documentat, că s'nt trădătorii neamului propriu, mercenari

i-a trebuit, apoi dacă nu l-a trebuit pe el, care e om învătă și de oameni de frunte în sat de bună seamă n'o s'î placă de altul — Mai scii!? Asta n'o putem dișe, căci se poate să-i fi întors mințile chiar vecinul Vintilă, căci e un țângău scii colea cum se poate mai bun să placă fetelor, — repetă ear' Haralambie.

— Cum se poate una ca asta, — Vintilă e încă băiețandru, ce să se gândească ea la el, căci doar' n'o s'o mai ținem fată până se va pute el însura.

Așa vorbiau Haralambie cu soția sa despre ea. Dar' satul dișea și mai multe. Și când ajungi pe gura satului, apoi n'ai de-a ride. Nevestele și fetele țineau di de dișfat la fântâna satului, unde mergeau după apă, — despre ea.

Una dișea, că pătîmesce de o boală urâtă și de aceea s'a făcut galbină ca ceara, alta dișea, că într'o dimineață precând eșia cu cofa să aducă apă dela fântână ar fi suflat o vînt și de atunci ea nu mai vede diună bună, ear' cele mai multe își dădeau cu socoteala, că ea este așa numai decând a început Vintilă să dea după Florica lelei Paraschiva din fruntea satului.

Dar' nici una nu scia adevărul, căci ea nu mai eșia între fete ca mai înainte, nu mai mergea Dumineca la horă, ear' când avea vre-o treabă prin sat, mergea iute și nu sta cu nimenia de vorbă.

(Va urma.)

plățiți ai maghiarimii, instrumentele partidului independenței, care voesc să rumpă Ungaria de către Austria, pentru a o duce în brațele Rusiei. Căt de orientați s'nt în politica acei domni: partidul independenței și politică rusofilă?

Am dorit să scim ce este adică în treaba aceasta, și de aceea ne-am adresat la cel mai competent, la însuși Babeș, care de câteva zile se află în Budapesta. La întrebarea, că ce ține de acusele, care le trimbiță în lume foile din România și „Tribuna”, a răspuns: El a fost în România ca om privat și într'o societate, în care afară de mai mulți domni din România a fost de față și Coroian, marele advocat valach, a venit vorba și despre memorandumul dela Sibiu. Coroian a pășit cu atacuri formale și a acusat pe Babeș, că el a împedit până acum, de valachimea încă nu l'a prezentat Maiestății Sale. Atunci Babeș a declarat, că el nu de aceea a venit în România, ca să facă politică, și dacă se vorbește de politică, el este silit să se depărteze. În general roagă pe cei de față și pe toți politicii României să nu se mestece în afacerile Valachilor ungureni, căci cu acele ei nu au treabă. Grigorie Brătianu, un bărbat de cultură superioară, încă a declarat, că România să nu misce trebile Valachilor de preste Carpați (din Ungaria) și să nu se ocupe cu ei mai mult ca cu Valachii din Macedonia sau din Istria. Ii pot ajutama în cultura, dar' totdeauna cu învoirea cercurilor competente. Ioan Slavici, care altcum este creatura principelui Sturdza, nu s'a mulțumit, ci a atacat pe Babeș cu toata patima, dar' acesta, când a început acela să vorbească, a eșit din casă. Coroian și Lucaci, a cărui cunoscută scrisoare cu gura înorunată Babeș o condamnă hotărît, au umflat treaba, ca să-l răstoarne pe Babeș din presidenție și să conducă ei valachimea din patrie, se înțelege așa, cum socotesce Lucaci. Altcum Babeș, apropiindu-se de 70 de ani, voesc să se retragă de pe terenul politicii militante, și dacă valachimea îi crede pe acești doi domni de mai buni conducători, apoi pună-și soarta în mâinile lor. Acuii vom dișe și noi o vorbă despre conducerea aceasta!

În decursul convorbirii Babeș s'a declarat mai departe hotărît contra transacțiunii (dela 1867. Red. „Trib.”). Transacțiunea a fost spre paguba maghiarimii, dar' de două-ori mai mult spre a valachimii. El este cel mai mare amic al maghiarimii și toată năsuția vieții sale a fost îndreptată într'acolo, ca Maghiarul și Valachul să se impace, căci și natura de aceea i-au aședat lungă olată, ca să trăiască împreună ca tovarși în mijlocul valorilor slave și germane. Maghiarimea în trecut și în prezent a avut dușman jurat pe German, Valachul nici-odată nu i-a fost și nu-i va fi dușman. Dualism natural se poate face numai între maghiarime și valachime, dar' nici-odată nu între Maghiar și German. Aceasta este o stare de lucruri, care nu are nici basă istorică, nici nu corespunde împrejurărilor naturale. Viitorul va arăta, că acela nu va avé vieță lungă, precând celalalt se va face el de el. Valachimea din patrie, cel puțin el și partidul seu, cere atăta, ca justiția să se facă în limba valachă acolo, unde împrejurările o reclamă; în dietă, la Curie, să se pertracteze toate în limba țerii, ungurese. Să se permită, ca Valachul să se poată cultiva și în limba sa proprie și din banii țerii să se ridice și școale valache, nu numai maghiare. În funcțiuni publice să se aplice și Valachi, pentru-ca să nu fie siliți, ca până acuma, vr'o 9000 să emigreze din patria proprie, pentru-că acasă le este imposibil să se fericească. Acestia s'nt adevărați nihilisti, irredentisti, care aruncă între maghiarime și valachime sēmînta de ceartă și sporesc amărăciunea, care pășese înaintea Europei cu acuse contra elementului maghiar.

Pasivitatea, în care trăiesc astăzi Valachii, este forțată; maghiarimea i-a împins într'însa. Jurentul șovinist, care voesc să le maghiarizeze toate, deși legea recunoaște, că aici trăiesc și alte popoare, i-a făcut pasivi pe Români, până când vor veni timpuri mai bune. Astăzi în Ungaria a fi patriot și a fi Maghiar este o noțiune; a dișe, că cineva este Valach, este tradare de patrie. Dar' dacă ar veni o epocă mai bună, care dă ceea-ce legea naționalităților asigură, atunci valachimea ar fi cei mai credincioși cetățeni ai patriei și nu va fugi după scutire la Împăratul, la care astăzi este silit să meargă.

Babeș în general a făcut asupra noastră impresiunea unui bărbat de cultură mare și cugetător, cu care nu numai că se poate vorbi înțeleptesce, dar' cu care ne-am pute și înțelege. Cu astfel de oameni și politicii iute am ajunge la hotărîre, precând Lucaci și Coroianii, care așteaptă conducerea valachimii din patrie, vor strica și mica bună înțelegere, în care am trait până acuma.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Sătmar, 17 August st. n. 1891.

(Serisoarea părintelui Dr. Lucaci.) S'nt la ordinea zilei vaietele pline de desperațiune ale compatrioților unguri față cu națiunea română și fruntașii ei. Nu e o acțiune mai însemnată de către Români s'vîrșită, care să nu servească de ghimpe în ochii lor, și de care atinși să nu-și îndrepte strigătele lor amărite către domni dela putere, pentru a le cere mână de ajutor în reușirea planurilor lor pécatoase în toate zilele de către dișii fabricate.

E cunoscută onor. cetitori ai acestui diar epistola domnului Dr. Lucaci adresată dlui Rényi, președintele intruniri universitarilor unguri din Budapesta în afacerea contramemorandumului.

La timpul seu i-au făcut observațiunile și unele diare maghiare la această epistolă, cu o voce mai muiată. Ce să veți însă, când acum, a treia zi după scriptură, se tredește și fleadura „Szatmár és vidéke” din sugoiul Sătmarului și cu o falcă în cer și una în pământ strigă cu o furie diabolică: „Poate vorbi astfel un fantastic preot valach — înțelege pe Dr. Lucaci, — în Ungaria contra domnilor țerii, a Ungurilor; cum poate fi liber acest om?” „Nici-căt să nu uităm, că materia inficioasă pe corpul patriei noastre pe teritorul comitatului nostru s'a încuibat, omul răsvrător aici amăgesce și seduce între noi. Așadar” „Szatmár és vidéke” nu poate trece cu vederea această afacere.

Și oare ce-i cauza de lealul Ungur, dl „Philopatris, — auctorul articolului din amintita foaie, — se s'vîrcolesce așa tare?

Eată durerile nespuse ce sdruclină inima lui patriotică; întâi că: dl Dr. Lucaci a adresat scrisoarea sa dlui Rényi înainte de a apăre contramemorialul Ungurilor.

Acum citasem cavintele dlui „Philopatris”, demne de o caracteristică a neamului seu, în care, răpit de oarbă patimă a șovinismului, se sbuciumă pentru contextul epistolei; că d-sa i-a trimis mintea pe ospet în timpul scrierii articolului e față îndoeală, căci a striga cu toată puterea vocii sale: „Cum poate fi liber acest om?” e o dovadă, că impresiunea asupra d-sale, de scrisoarea dlui Dr. Lucaci făcută, nu a fost prea plăcută, nu însă din lipsa adevărului celor dișe în epistolă, — conținând cel mai marcant adevăr, exprimat înșe înaintea aceloră, care fiind incapabili de a păstra în s'lbateca lor inimă dreptatea și a o iubi, se revoltă contra tot ce cu fanaticul lor patriotism nu convine, — ci mai mult din motivul orgoliului, egoismului și al spurcatei aroganțe mascate sub emblema mândră a datorinței patriotice de a-și ridica vocea contra ori-cărei acțiuni de către d-lor nu bine primită, căci abia își finesce vaietul profund al inimii sale, roabă a șovinismului, se mai imblânșesce și dișe, că nu s'ar mira de contextul scrisorii, dacă n'ar fi prevenit răspunsului Ungurilor, deoarece după dișia d-sale universitarilor români „meg van mondva”. Încăt li-a succed această Ungurilor, scim din contramemorandumul lor.

La început se năcăjesce dl patriot cu întrebarea: „Cum poate fi liber acest om?” căci a spune adevărul în Ungaria, înaintea domnilor țerii, a Ungurilor, e tradare de patrie; apoi se domolesce, aflând de bine nimerită scrisoarea față cu răspunsul Ungurilor, însă numai după apariția acestuia; deci nu atât contextul scrisorii, ci mai virtos cutezarea de a capacita pe vestita și nobila tinerime a mamei asiatică relativ la ținuta ce are să o ție în iscalirea contra memorialului și cauza ciudatei admirațiuni a dlui „Philopatris”, vestit hazafi?

A doua rană, de care pătîmesce dl patriot, e că epistola a fost scrisă în limba română.

Nu i-se pare nici de aceea, că „idea de stat maghiar” e o utopie, din care nu rezultă altceva decăt: „Finis Hungariae”, căci după părerea lui „idea de stat maghiar” nu numai că e și spriginul legii, ba e consecunța naturală a acesteia în această patrie, ce nu atăta înseamnă, căt: „Finis Hungariae” ci „Finis în Hungaria Daco-Romaniae”.

Fie destul a reflecta aici numai atăta: că, dacă nu l'a convins despre adevărul mai sus pronunțat — trecutul și prezentul, îl va convinge viitorul pe dl patriot.

Alte rane nu merită să fie observate, căci patriotul nostru, „sgăriat de unghile mamei sale” înainte de a vedea sclipind soarele ungurese, e datat la suportarea lor; deci celelalte observațiuni ale d-sale le dau focului, ear' pe dragălașul arpadin și compania sa tușurilor reci din cabinetul „vinovaților” ca să-și vină în ori.

Tulliu.

CRONICĂ

Monarchul nostru a dăruit tinărului rege al Serbiei în semn de suvenir portretul seu cu un autograf.

Archiducele Albrecht, urmând unei invitări a Monarchului nostru, a plecat în 19 l. c. din Viena la Curte în Ischl.

Serbarea zilei născerii Împăratului nostru în străinătate. Din Petersburg se telegrafează cu data de 19 l. c.: Foaia oficială anunță: Cu ocașiunea finirii manevrelor a avut loc la Krasnoie-Selo un dejun, la care afară de Tarul și Tarevna au participat și regina Greciei, mării prncipi și marile principese. Împăratul Alexandru și toți cei prezenți purtau din incidentul zilei născerii Împăratului Francisc Iosif orduri austriace. La dejun împăratul Alexandru a beut pentru Împăratul Francisc Iosif, la ceea-ce musica a intonat imnul poporal austriac.

Dr. Aladár Flesch, consulul al doilea austro-ungar la Bombay, este transferat în aceeași calitate la București.

Sciri militare. S'nt numiți cadeți aspiranți de oficer următorii Români absolvenți ai școlai de cadeți sibiene: Coman Bersu la reg. 83 de inf.; George Popa Grama la reg. 61 de inf.; Corneliu Beu la reg. 64 de inf.; Pompeiu Bența la reg. 64 de inf. și Constantin Popovici la reg. 8 de husari.

Di asesor consistorial Zaharia Boiu se află, precum anunță o depeșă din Hațeg, sosită aici ieri, Joi, cevași mai bine. În timpul ultim aflăm după o telegramă sosită aici astăzi la ameași, că dl Boiu se simte cu mult mai bine și este exclus ori-ce pericol.

Pușcare după regulile răsboinice. În 24 l. c. va avé loc în apropiere de comuna Cașolș pușcarea după regulile răsboinice a infanteriei cu artileria din garnisoana sibiiană.

Furtună. Ieri seara între oarele 8 și 9 o grea furtună s'a lăsat asupra Sibiului. Un trăsnet puternic, care a lovit în apropierea casarmei de artilerie, a vătăm de moarte pe o sentinelă din curtea casarmei. O altă sentinelă dela magazinul de preste drum leșinând în urma puterii fulgerului a cădut la pământ, dar' în scurt timp s'a recules. Furtuna însoțită de numeroase fulgere și tunete a durat până noaptea târziu.

Siucidere. Ați-di-mi-neaț un tinăr bine imbrăcat s'a sinucis prin un foc de revolver în parcul dela teatral orașenes. Causa, care l'a îndemnat la această faptă, e până acum încă necunoscută.

Fiumanii și Ugron. „Budapesti Hirlep” primesc din Fiume următoarea telegramă: Între cetăț-nimea inteligentă orașenească, avută și mai tinără, s'a pornit o mișcare în scopul, ca să distingă pe Ugron Gábor pentru ținuta sa dovedită în afacerea Uzelac cu o sabie de onoare.

Dela expozițiunea din Timișoara. Din isvor demn de creșd se anunță, că mai mulți însemnați funcționari de stat s'rbesci din resortul comerului vor veni cât mai curând în frunte cu ministrul Tausanovic la Timișoara, spre a visita expozițiunea sud-ungară de acolo. Numeroși expozanți s'rbesci au în privința acesteia date pozitive din Belgrad.

Încunoscintare. Primum din Voila (lângă Făgăraș) următoarele știri: Anul școlar 1891/92 la școala noastră se va începe Marti în 1 Septemvrie (20 August v.) a. c. Aducându-se aceasta la cunoscuta onor. oficii parochiale din comunele afiliate la școala noastră și interesate, se roagă totodată, în interesul cauzei școlare, a o comunica fără amînare și credincioșilor din acea parochie, ca cei-ce au băieți ori fete de școală și doresc a-i aduce la școala noastră să se prezenteze cu ei la acel termin negreșit, căci mai târziu nu se vor primi. Voila, 18 August n. 1891. Direcțiunea școlară: George Dobrin, dirig. școl.

Atentatul din Boesig. În afacerea atentatului dela Boesig tribunal reg. din Arad a prefipit pertractarea pe 26 Septemvrie a. c. Acusați s'nt notarul comunal Bognár pentru înșelăciune și doi tineri români pentru încercarea de omor în contra marchizului Sesevalle și a diregătorului seu. Se voesc, că tribunalul cu greu va pute aduce o sentență dreaptă, pentru-că în contra acusaților nu s'nt absolut deloc date pozitive.

Omor și sinucidere. O depeșă din Oradea-mare cu data de 18 l. c. raportează, că în 17 l. c. locotenentul Otto Janisch din reg. 39 de infanterie de acolo a rănit greu prin o împușcătură de revolver în „hotelul Széchenyi” pe actrița Mariska Lányi și apoi prin o a doua împușcătură i-a pus sfîrșit vieții sale. Greu rănită actrița a fost până înainte cu scurt timp soția oficialului financiar V as din Beregszász. Puține zile după căsătorie tinăra femeie a părăsit casa bărbatului seu și a intentat proces de divorț. Depărându-se dela soțul seu a mers în Dobrin, unde s'a angageat la teatru. Aici a făcut cunoscută cu locotenentul Janisch. Oficerul s'a înțeles cu ea, ca să moară împreună, probabil din cauza, că pentru a se

Pentru redacțiune responsabil: **Andrei Baltes.**

Agentura: București.

Un comerciant din Remscheid, reprezentantului primului mare fabricant german de

mărfuri de fer industriale

călătorind în România cu un mare sortiment de mustre, caută un asociat calificat, care să pozează bine limba română și să aibă ca deposit o mică sumă de bani. [1113] 1-1

Ofertele sînt a se adresa sub C. 9011 la Rudolf Mosse în Köln.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Au eșit de sub tipar:

COMASSĂRIILE

de

Ioan Cornea,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Au eșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Arghir și Elena.

Istoria

preafrumosului fîcior de craiu și a preafrumoase fete măiestre cu pîrlul de aur.

Adecă:

încipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

PIANURI ALESE

se află de vîndare în negustoria de pianuri

Heldenberg

[1097] 7-30

în Sibiiu.

Pian mare, pian mic, mignon și pianin.

Toate pianurile se vînd aici cu mult mai ieftin, decum le-ar pute cumpăra cineva pe cale directă; prelîngă aceasta numai ceea-ce e mai bun, ales în fabrici de om expert, prin urmare pianuri probate nu numai de unul care cântă la pian. Pentru judecarea unei construcții nedeferuoase a unui pian, prelîngă a pute cânta se mai recer și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Acea marfă de rate, pe care firme neînsemnate o fabrică anume pentru negoțul de provincie și o laudă în liniște prin agenți de diferite branșe, nu se poate recomanda spre cumpărare.

Garanția de mai mulți ani se înțelege de sine.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile tîrănilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pămîntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vîntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgîrcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mîrgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pîcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa-mică—Sibiiu						
	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane			
Viena	10.50	8.—	8.—	3.25	București	4.40	7.35	8.50	5.16	Viena	10.50	8.—	3.25	Teiuș	3.09	1.39	Copșa-mică	3.—	10.47	7.10	Copșa-mică	3.—	10.47	7.10		
Budapesta	8.30	1.50	3.20	5.50	9.15	Predeal	9.12	1.12	5.16	Budapesta	8.15	1.50	9.50	Alba-Iulia	3.50	2.19	Șeica-mare	3.31	11.27	7.43	Șeica-mare	3.31	11.27	7.43		
Szolnok	11.38	3.57	6.50	9.22	11.19	Timiș	9.41	1.42	5.57	Szolnok	11.14	3.57	1.05	Vințul-de-jos	4.09	2.36	Loamneș	4.15	12.08	8.27	Loamneș	4.15	12.08	8.27		
P-Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57	11.53	Brașov	10.17	2.18	6.58	Arad	3.45	6.52	5.24	Jibot	4.52	3.03	Ocna	4.46	12.38	7.—	Ocna	4.46	12.38	7.—		
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	2.12	2.48	Feldioara	4.20	7.23	7.23	Teiuș	4.30	2.20	5.46	Orăștie	4.55	3.80	Sibiiu	5.10	1.—	7.35	Sibiiu	5.10	1.—	7.35		
Mező-Telegd	4.—	7.13	2.34	2.19	3.19	Apatia	5.07	8.08	8.08	Glogovaț	4.42	2.34	5.57	Simeria (Piski)	5.23	4.17	Sibiiu—Copșa-mică					Sibiiu—Copșa-mică				
Rév	5.22	8.18	3.03	2.49	3.40	Agostonfalva	5.42	9.04	9.04	Györök	5.03	3.05	6.19	Deva	5.59	4.33	Sibiiu	7.35	4.34	3.35	Sibiiu	7.35	4.34	3.35		
Bratca	5.45	8.51	3.46	3.26	5.54	Homorod	6.09	9.46	9.46	Pauliș	5.14	3.23	6.30	Branișca	6.24	4.55	Ocna	8.02	4.58	4.09	Ocna	8.02	4.58	4.09		
Bucia	6.05	9.07	3.57	4.09	6.21	Hașfalău	8.23	11.03	11.03	Radna-Lipova	5.32	3.39	6.48	Ilia	6.49	5.17	Loamneș	8.30	5.25	11.09	Loamneș	8.30	5.25	11.09		
Ciucia	6.31	9.37	5.34	4.21	6.54	Sighișoara	8.53	11.29	11.29	Conop	5.56	7.12	7.12	Gurasada	7.—	5.28	Șeica-mare	9.05	5.55	11.40	Șeica-mare	9.05	5.55	11.40		
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55	6.42	Elisabetopol	9.31	12.06	12.06	Bérvava	6.12	7.27	7.27	Zam	7.28	5.53	Copșa-mică	9.34	6.20	12.05	Copșa-mică	9.34	6.20	12.05		
Stana	7.29	9.37	5.51	4.55	6.55	Mediaș	10.09	12.37	12.37	Soborșin	6.58	8.07	8.07	Soborșin	8.03	6.24	Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Aghirîș	7.49	9.37	6.12	5.47	6.55	Copșa-mică	10.31	12.53	12.53	Zam	7.26	8.33	8.33	Bérvava	8.54	7.02	Cucerdea	2.50	8.20	2.41	Cucerdea	2.50	8.20	2.41		
Ghirbău	8.01	9.37	6.25	5.47	6.57	Micăsasa	11.06	1.39	1.39	Gurasada	7.52	8.57	8.57	Conop	9.10	7.17	Ludoș	3.34	9.11	3.27	Ludoș	3.34	9.11	3.27		
Nădășel	8.14	9.37	6.39	6.—	7.31	Blaj	11.42	2.13	2.13	Ilia	8.08	9.13	9.13	Radna-Lipova	9.44	7.46	Oșorheiu	5.20	11.17	5.14	Oșorheiu	5.20	11.17	5.14		
Cluj	8.29	10.37	6.66	6.—	8.—	Crăciunel	11.57	2.27	2.27	Branișca	8.26	9.29	9.29	Deva	10.11	8.08	Reghinul.-săs.	5.35	7.15	5.36	Reghinul.-săs.	5.35	7.15	5.36		
Apahida	8.46	11.10	6.56	6.—	8.07	Teiuș	12.28	2.49	2.49	Deva	8.52	9.53	9.53	Glogovaț	10.34	8.30	Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Ghirîș	9.08	12.38	6.56	6.—	8.07	Aiud	1.08	1.25	1.25	Orăștie	10.16	10.50	10.50	Arad	10.46	8.40	Reghinul.-săs.	5.35	7.15	5.36	Reghinul.-săs.	5.35	7.15	5.36		
Cucerdea	10.08	12.38	11.09	7.57	8.24	Vințul-de-sus	1.35	1.50	1.50	Jibot	10.36	11.16	11.16	Szolnok	11.18	9.05	Oșorheiu	5.21	5.54	10.20	Oșorheiu	5.21	5.54	10.20		
Uioara	10.37	1.14	11.09	7.57	8.24	Cucerdea	2.05	2.12	2.12	Vințul-de-jos	11.—	11.44	11.44	Budapesta	11.51	9.21	Ludoș	6.58	7.41	12.06	Ludoș	6.58	7.41	12.06		
Uioara	10.56	1.21	11.17	7.57	8.24	Uioara	2.18	2.19	2.34	Alba-Iulia	11.26	12.06	12.06	Viena	12.06	9.50	Cucerdea	7.47	8.25	12.50	Cucerdea	7.47	8.25	12.50		
Vințul-de-sus	11.04	1.29	11.26	7.57	8.24	Uioara	2.34	2.39	4.52	Teiuș	11.53	12.38	12.38	Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)							
Aiud	11.28	1.54	11.54	8.22	8.24	Cucerdea	2.31	2.39	4.52	Simeria	6.00	10.35	4.22	Simeria	6.00	10.50	Simeria (Piski)—Hunedoara					Simeria (Piski)—Hunedoara				
Teiuș	11.45	2.13	12.18	8.38	8.24	Ghirîș	2.31	2.39	4.52	Streiu	6.35	11.26	4.58	Petroșeni	6.00	10.50	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16		
Crăciunel	12.13	2.13	12.58	8.43	8.24	Apahida	4.45	4.32	6.34	Hățeg	6.35	11.26	4.58	Banița	6.41	11.40	Cerna	11.13	5.03	9.34	Cerna	11.13	5.03	9.34		
Blaj	12.44	2.13	13.34	8.43	8.24	Cluj	5.14	6.34	6.34	Pui	8.06	12.—	6.36	Crivadia	7.19	12.19	Hunedoara	11.48	5.38	9.58	Hunedoara	11.48	5.38	9.58		
Micăsasa	12.59	2.13	13.34	8.43	8.24	Nădășel	6.08	4.53	6.52	Crivadia	8.47	2.23	7.24	Pui	7.57	1.05	Simeria (Piski)—Hunedoara					Simeria (Piski)—Hunedoara				
Copșa-mică	1.35	2.29	2.48	9.48	8.24	Ghirbău	6.29	5.30	7.40	Crivadia	8.47	2.23	7.24	Hățeg	8.36	1.54	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16		
Mediaș	1.51	2.48	2.48	9.48	8.24	Stana	7.02	6.11	8.29	Banița	9.21	3.19	8.04	Streiu	9.18	2.49	Cerna	11.13	5.03	9.34	Cerna	11.13	5.03	9.34		
Elisabetopol	2.12	3.03	3.03	9.50	8.24	Huedin	7.28	8.53	9.12	Petroșeni	9.45	4.—	8.36	Simeria	9.52	3.27	Hunedoara	11.48	5.38	9.58	Hunedoara	11.48	5.38	9.58		
Sighișoara	2.31	3.26	3.26	10.06	8.24	Bucia	7.47	6.43	9.12	Arad—Timișoara					Timișoara—Arad					Timișoara—Arad						
Hașfalău	3.04	4.07	4.07	10.28	8.24	Bratca	8.25	7.12	9.51	Arad	6.15	11.30	7.15	Timișoara	6.20	1.11	Hunedoara—Simeria (Piski)					Hunedoara—Simeria (Piski)				
Homorod	3.46	4.49	4.49	11.19	8.24	Mező-Telegd	8.51	9.10	10.06	Vinga	7.32	12.47	8.04	Vinga	7.21	2.46	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16		
Agostonfalva	4.04	5.35	5.35	11.19	8.24	Oradea-mare	9.10	7.51	10.23	Timișoara	8.42	2.04	8.57	Arad	8.03	3.50	Cerna	11.13	5.03	9.34	Cerna	11.13	5.03	9.34		
Apatia	5.26	6.10	6.10	12.58	8.24	P. Ladány	9.30	8.17	10.23	Ghirîș—Turda					Turda—Ghirîș					Turda—Ghirîș						
Feldioara	6.41	8.43	8.43	1.15	8.24	Szolnok	1.52	10.07	11.17	Arad	6.15	11.30	7.15	Timișoara	6.20	1.11	Hunedoara	4.46	2.32	7.22	Hunedoara	4.46	2.32	7.22		
Brașov	7.17	9.18	9.18	1.35	8.24	Oradea-mare	2.18	10.44	11.51	Vinga	7.32	12.47	8.04	Vinga	7.21	2.46	Cerna	5.11	3.—	7.50	Cerna	5.11	3.—	7.50		
Timiș	8.—	10.05	10.05	2.00	8.24	Budapesta	2.25	11.04	12.09	Timișoara	8.42	2.04	8.57	Arad	8.03	3.50	Simeria	5.28	3.20	8.10	Simeria	5.28	3.20	8.10		
Predeal	8.—	10.05	10.05	2.00	8.24	Viena	2.25	11.04	12.09	Sighișoara—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoara					Odorheiu—Sighișoara						
București	8.—	10.05	10.05	2.00	8.24	București	2.25	11.04	12.09	Sighișoara	4.30	11.25	11.25	Odorheiu	4.50	9.30	Brașov	5.45	7.26	6.36	Brașov	5.45	7.26	6.36		
Murêș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murêș-Ludoș					Careii-mare—Zelău					Zelău—Careii-mare					Zernesci—Brașov						
Murêș-Ludoș	4.—	6.48	6.48	4.15	4.15	Bistrița	4.—	6.48	4.15	Careii-mare	5.50	11.—	11.—	Zelău	5.50	11.—	Zernesci	8.—	9.44	8.20	Zernesci	8.—	9.44	8.20		
Țăgu-Budatelic	6.48	9.59	9.59	7.21	7.21	Țăgu-Budatelic	6.48	9.59	7.21	Zelău	11.—	11.—	11.—	Careii-mare	5.50	11.—	Brașov	9.59	7.26	6.36	Brașov	9.59	7.26	6.36		
Bistrița	9.59	7.21	7.21	4.15	4.15	Murêș-Ludoș	9.59	7.21	7.21	Careii-mare—Zelău					Zelău—Careii-mare					Zernesci—Brașov						
Nota: Numeri încadrati cu linii groase înseamnă oarele de noapte.																										